

ERIKOISTUVAN ELÄMÄÄ

Timantteja

”**A**ika rikkonainen on ollut tämä sinun erikoistumisaikasi!”

Tämä ytimekäs lause toimi tilinpäätöksenä yliopistosairaalahakson viimeisestä koulutuskokouksestani. Uskon, että moni erikoistuva kollega voi samaistua tähän, vaikka allekirjoittaneella myös henkilökohtaiset muuttajat ovat vaikuttaneet erikoistumispolkuun olennaisesti – koska elämä on.

Meidän lähitulevaisuudessa valmistuvien erikoislääkäreiden uraa on vahvasti leimannut erilaiset muutokset. Sen lisäksi, että siädämme epävarmuutta, laskelmoimme riskejä ja mietimme tulevaisuuden uhkia potilaidemme kohdalla päivittäin, on henkilökohtaiseen elämäämme ja urapolkuumme liittyviä epävarmuustekijöitä ilmaantunut lisääntyvästi viime vuosina.

Kansallisella tasolla on suunniteltu ja tehty muutoksia terveydenhuollon järjestäytymisen suhteen. Valtioneuvoston keskittämisasiasetuksen surullisen kuuluisaa läpivientä seurattiin maamme keskussairaaloissa aikanaan henkeä pidätellen. Tätä uudistusta nykyisin keskisuomalaiseksi identifioituva Savon maaseudulla syntynyt allekirjoittanut seurasi suurella mielenkiinnolla. Verisen taistelun jälkeen keskittämisasiasetus sai lievennyksensä, jolla turvattiin keskussairaaloiden toimintakyky. Valitettavasti osalle sairaaloista tämä tuli myöhässä.

Seuraava etappi, siirtyminen hyvinvointialueiden palvelukseen odottaa meitä jokaista

ensi vuoden alussa. Aluevaltuustot ovat tehneet suuren työn valmistelun suhteen ja toiveena on, että muutos sujuu kitkattomasti. Valitettavasti kokemukseräistä tietoa uudistuksista on karttunut jokaiselle sen verran, ettemme odota ihmeitä, vaikka toivomme parasta.

Erikoislääkärikoulutus on tietenkin mainittava tässä yhteydessä. Hakumenettely pisteytyksineen, koeaika, EPAt, DOPSit ja ELSA ovat tulleet oletettavasti jädäkseen. Uskon, että uudistus on ollut tarpeellinen koulutuksen laadun yhdenmukaistamiseksi, vaikka synnytystuskilta ei voida välttyä ja suuri osa niistä lankeaa koulutustaan suorittavien osaksi. Ollapa epiduraali tähän tuskaan!

Edellä mainittuihin lisättäköön eräs pandemia, sen tuottama koulutusvelka, hoitoalan työtaistelut toiminnan alasajoneen ja salisulkuineen sekä vähenevät resurssit – tosiaan rikkonaista on ollut!

Lohtuna kaikille meille näinä poikkeusaikoina erikoistumistaan kipuileville toimikoon kaksi seikkaa: Ensinnäkin, kehityksemme ei pysähdy erikoislääkärin tutkintoon, vaan työ antaa vaaheen ja mahdollisuuden jatkuvalla oppimiselle. Toiseksi, paineen alla timantitkin syntyvät. Jos jotain viime vuodet ovat meille opettaneet, niin joustavuutta, paineensietokykyä ja muuttuvissa tilanteissa uudelleen ohjautumista.

Kaikki hyvän anestesiologin ydinominaisuuksia. ■

Kehityksemme ei pysähdy erikoislääkärin tutkintoon.